

บทที่ 1

บทนำ

1. บทนำ (Introduction)

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการชั้นสูงของสังคมที่มีความสำคัญยิ่งในการผลิตบุคลากรระดับสูงมารับใช้ประเทศชาติ และด้วยหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ ออกสู่สังคมและพัฒนาประเทศ มหาวิทยาลัยจึงมีภารกิจที่สำคัญคือ การสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การที่มหาวิทยาลัยจะปฏิบัติภารกิจให้บรรลุเป้าหมายได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ความเป็นเลิศทางวิชาการ ความเป็นอิสระในการดำเนินการและเสรีภาพทางวิชาการ (วิจิตร ศรีสุวาน. 2518 : 45 -55)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ก้าวสู่มหาวิทยาลัยจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2548 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 พระราชบัญญัติดังกล่าว มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2548 มีผลให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 ปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ประกอบด้วย 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ วิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาศาสตร์ และ วิทยาเขตวังไกลกังวล

2. หลักการและเหตุผล

คณะบริหารธุรกิจ มีการขยายตัวหลักสูตรและสาขาวิชา รวมถึงจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น ดังปรัชญาที่ว่า “คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เป็นแหล่งวิทยาการด้านบริหารธุรกิจ มุ่งผลิตและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความสามารถด้านการบริหาร มีความรู้ด้านธุรกิจ มีทักษะ ความชำนาญด้านวิชาชีพในระดับสากล ตลอดจนมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม” สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ ได้จัดให้มีรายวิชา การสัมมนาการจัดการ เป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาในด้านการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการใน องค์กรธุรกิจ วิเคราะห์ข้อปัญหาต่างๆ ทางด้านการบริหาร การพัฒนา และการฝึกอบรมบุคคลในองค์กรธุรกิจ เพราะปัจจุบันกระบวนการบริหารจัดการในหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน มักจะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการบริหารองค์การในรูปแบบใหม่ ๆ อยู่

เสมอ โดยเฉพาะเพื่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการ ตั้งแต่การบริหารงาน คน เงิน วัสดุหรือ วัตถุดิบ และผลผลิตขององค์กร ในการดำเนินการหรือการบริหารจะต้องประสบปัญหาแน่นอน แต่ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาขององค์กร จะแสดงถึงความสามารถในการบริหารและการแก้ไขปัญหา ของผู้บริหารองค์กร จากเนื้อหาวิชา การสอนในระดับปริญญาตรีเปิดโอกาสให้นักศึกษามี ความเป็นอิสระในการเรียน ทำให้นักศึกษาขาดการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน ไม่อาจติดตามการเรียน จึงทำให้นักศึกษาขาดความเอาใจในการเรียน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาและมีผลต่อคุณภาพ การศึกษา

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน รายวิชา การสัมมนาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชภัฏรำไพพรรณี โกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ เพื่อทราบทัศนคติของนักศึกษาซึ่งจะเป็นข้อมูลฐาน ที่จำเป็นในการปรับปรุงและพัฒนาในรายวิชาต่อไป

3. คำถามการวิจัย

1. อะไรคือปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้นักศึกษาพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในรายวิชา การสัมมนาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ
2. นักศึกษามีความพึงพอใจในรายวิชา การสัมมนาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการ อย่างไร

4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชา การสัมมนาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏรำไพพรรณี บพิตรพิมุข จักรวรรดิ

5. นิยามศัพท์

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด หรือ ทัศนคติ ของนักศึกษาต่อการเรียน วิชาการศึกษา การสัมมนาการจัดการ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านดำเนินการสอนของผู้สอน ด้านวิธีการสอนของ อาจารย์ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านผู้สอน และ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1-2 ประจำปี การศึกษา 2553 สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ

6. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชา การสัมมนาการจัดการ 5 ด้าน คือ ด้านดำเนินการสอนของผู้สอน ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้าน เนื้อหาวิชา ด้านผู้สอน และ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะนักศึกษาสาขาวิชา การจัดการ คณะบริหารธุรกิจ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ ภาคเรียนที่ 1-2 ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวนประชากร 143 คน

7. ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรพัฒนาการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ
2. เพื่อเป็นข้อมูลให้อาจารย์ผู้สอนตระหนักถึงความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษาและ มุ่งให้นักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ ให้มีมาตรฐานตรงกับความต้องการ

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากวิจัย

เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา เพื่อนำผลที่ ได้มาวางแผนปรับปรุงในจุดอ่อน รักษามาตรฐานการจัดการเรียนการสอนในจุดแข็งของ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ

9. แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิตกำลังคนในระดับอุดมศึกษาเพื่อให้ทราบถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม

สรุป

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชา การสัมมนาการจัดการสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ คือ 1) ด้านดำเนินการสอนของผู้สอน 2) ด้านวิธีการสอนของผู้สอน 3) ด้านเนื้อหาวิชา 4) ด้านผู้สอน และ 5) ด้านปัจจัยเกื้อหนุนประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ จำนวน 143 คน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรพัฒนาการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ